בית העונה | בוך בכרם מהר"ל

house of the season

שירה שנטון

כרם מהר״ל הוא יישוב קהילתי על הכרמל כעשרה ק״מ צפונית לזכרון יעקב, על שרידי הכפר הערבי איג׳זים. הוא קרוי (משום מה) על שמו של הרב הראשי של פראג (מורנו הגדול רבי לוואי) במאה ה-16, למרות שהוקם כמושב שיתופי בשנת 1949 על ידי יוצאי הבריגדה הצ׳כית. בהמשך הצטרפו למושב תושבים נוספים, והוא הפך למושב עובדים, שתושביו קשי היום התפרנסו מגידול ירקות וממשקי חלב. בשנת 1967, במסגרת היהירות המתנשאת שאיפיינה את ישראל שלאחר ניצחון ששת הימים, חברי המושב החליטו לעקור מטע זיתים עתיק, והדבר עורר ביקורת ציבורית חריפה שבמרכזה עמד מאמר קיצוני של עמוס קינן, תחת הכותרת "גיא ההריגה של כרם מהר"ל".

בית פרטי בכרם מהר״ל

מסות מאופקות עוטפות את הבסיס המקומי

הגס והפרוע. למעלה: שילוב בין גן יפני לצמחייה מקומית תורם לשילוב הרמוני רגוע של המבנה בסביבתו.

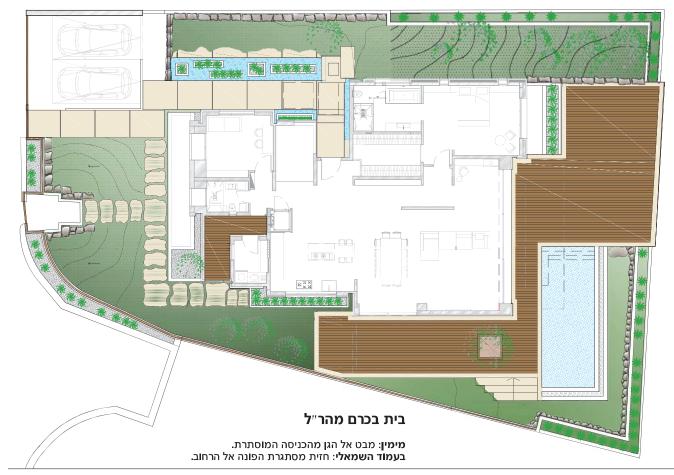
בעמוד הימני: שביל הכניסה.

אדריכל: אריאל פרנקו. **צילומים**: איציק מרום.

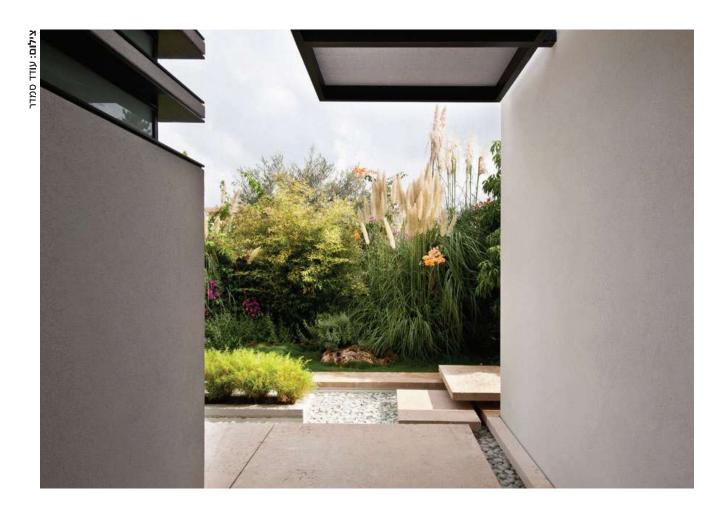
House in Kerem Maharal

Above: Composition of local flora in the Zen garden promotes harmonious blending of the structure with its surroundings. **Right page:** View of the concealed entrance.

Architect: Ariel Franco.

אדריכל: אריאל פרנקו

Above: Clean and restrained masses wrap the rough local root.

Right page: View of the concealed entrance.

Architect: Ariel Franco.

מערכת סדורה של חללי הפנים שומרת על יחסים מאוזנים בין המבנה העכשווי, לאורח החיים הרגוע של הדיירים. בתוך כך, פרטי הפנים והריהוט מהווים חלק בלתי נפרד מהשפה האדריכלית - עץ טיק מעובד, זכוכית, מתכת ושבכות העשויות מפסי פייבר צימנט.

הכל נועד לשקף את מטרת התכנון – כתיבת סיפור המבנה, תוך השגת נוחות תפקודית יעילה, וחוויית מבנה המועשרת על ידי הנוף המשתנה במהלך היממה וימות השנה. הבית ממוקם על מגרש בן 800 מ״ר על גבעה קטנה סמוך ליער טבעי. התכנון התמקד על כן בהכנסת הנוף אל המבנה, תוך הקפדה על פרטיות הדיירים.

הבניין השואב השראה משרידי הכפר הערבי, משלב את האבן הקדומה, המצמיחה מעליה מסות מודרניות נקיות ומרוסנות.

הקונספט הזה מאפשר לבית להתחבר מצד אחד אל הרחוב ה"סטרילי" באטימות כמעט מסתורית, ומצד שני לרחף בפתיחות ויזואלית מעל הנוף הטבעי.

חומרי הגמר – אבן כורכר טבעית או מעובדת, עץ, אלומיניום, ברזל, זכוכית ובטון – יוצרים קומפוזיציה מפרה בין סגנון החיים המתאים לדיירים, בתוך ניקיון ויזואלי המשקף את התפיסה האדריכלית.

הגינה המקיפה את הבית תוכננה כגן זן המבטא קשר הרמוני רגוע בין הבית לסביבתו הטבעית – תוך שילוב מוטיבים מקומיים - דשא, עצי זית, סלעים וחלוקי נחל, בין מרכיבים יפניים – שיחי במבוק, שבטבטים, עצי ליצ'י ובונסאי.

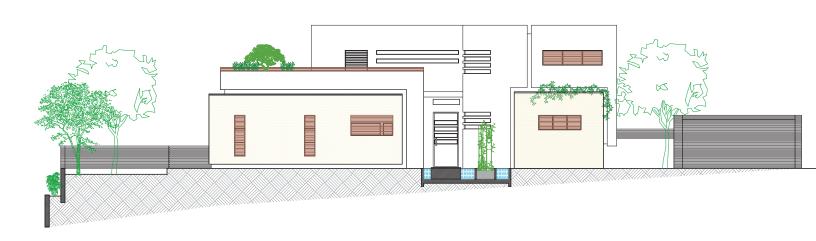
Above: The house is hovering above the natural landscape to the rear. **Left page:** Shading devices made of Fiber-Cement strips - indicate contemporary architectural language.

Architect: Ariel Franco.

בית בכרם מהר"ל

פתיחות ויזואלית מעל הנוף הטבעי מאחור, לעומת אטימות כמעט מוחלטת הנצפית מהרחוב. בעמוד השמאלי: שבכות פייבר צימנט מסמלות את האדריכלות העכשווית.

אדריכל: אריאל פרנק**ו**

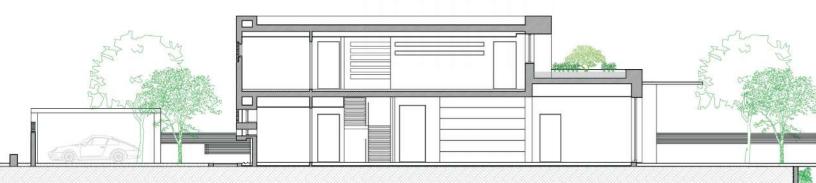
Top: River stones in the living room relate to the local motifs in the Japanese garden. **Right:** Timber steps with glass railing add warmth to the interior of the contemporary structure.

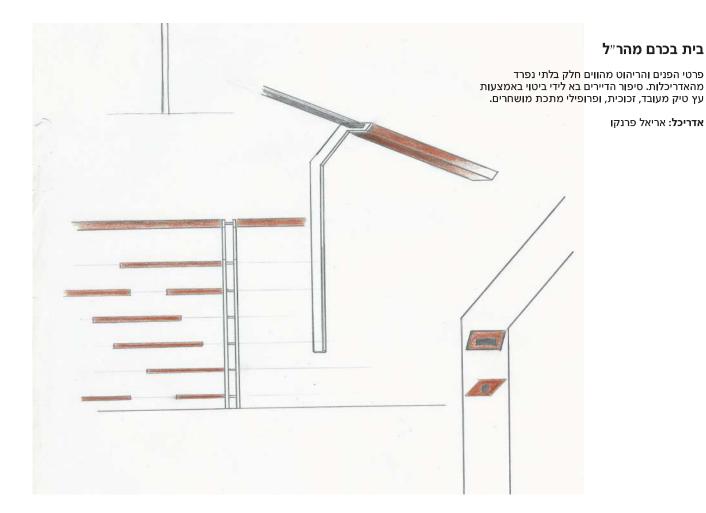
Architect: Ariel Franco.

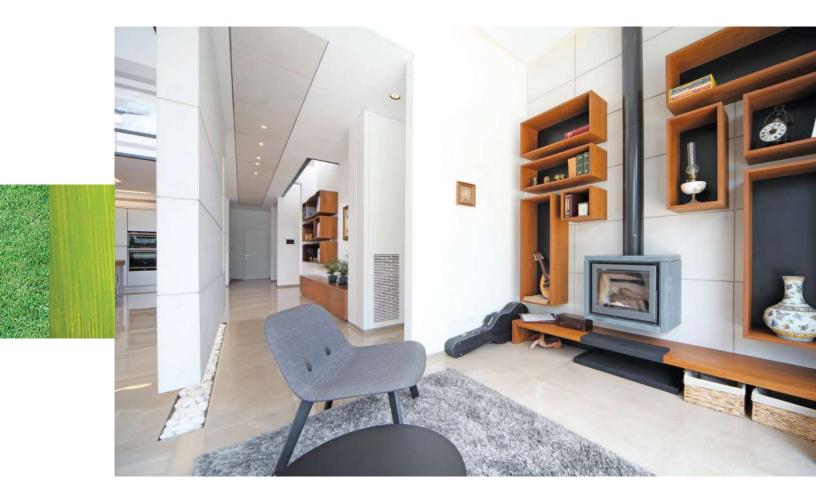
בית בכרם מהר"ל

למעלה: חלוקי נחל בסלון מתחברים לתכנים המקומיים המשולבים בחוץ בגן היפני. מימין: מדרגות עץ ומעקה זכוכית "מחממים" את פנים המבנה.

אדריכל: אריאל פרנק**ו**

Interior details are an integral part of the architecture, while the processed teak wood, glass, and black steel profiles help to tell the residents' story.

Architect: Ariel Franco.

house of the season | maharal vineyard

Shira Shenton

Kerem Maharal, a community on the Carmel about ten kilometers north of Zichron Yaakov, was built on the ruins of the Ijzim Arab village. For some reason, it was named after the 16th century chief rabbi of Prague, Rabbi Judah Loew ben Bezalel, although it was established as a cooperative in 1949 by Czech Brigade immigrants. Later, other residents joined and it became a Moshav Ovdim whose residents made a hard living by growing vegetables and dairy.

In 1967, the inhabitants decided to uproot an old olive plantation, sparking widespread public criticism at the center of which was an extreme article by Amos Keinan entitled "Kerem Maharal's Valley of Death".

Later on, this picturesque place was discovered by independent professionals (mainly ecominded) who understood the qualities of the place - an enchanting view hidden on one side from the Tel Aviv-Haifa road, and overlooking the sea on the other. The place became popular and there are currently about 650 residents, some of whom are second or third generation.

Situated on a plot of 800 sqm. on a small hill near natural forests, the design focused on bringing the landscape into the house, while maintaining residents' privacy.

Inspired by its surroundings, the architect placed rough stones reminiscent of the Arab building, above which rises a white clean modern construction - the two styles complementing each other.

Bearing in mind the privileges of the surroundings and the inhabitants needs for privacy, the house relates to the "sterile" street with an almost mysterious opaqueness, while visually open and hovering above the natural landscape to the rear.

Finishing materials - natural or processed limestone, wood, aluminum, steel, glass and concrete - create a harmonious composition conveying a rustic warmth of belonging in the place, and a visual cleanliness that reflects the modernist architectural concept.

The garden around the house was designed as a Zen garden that expresses an harmonious, calm relationship between the house and its natural environment incorporating local motifs - Poinciana, Olive trees, and river stones with Japanese motifs such as bamboo, Lychee, and Bonsai trees. An array of interior spaces maintains balanced proportions and relationships, in accordance with the residents' calm lifestyle.

Details of the interior and furniture are an integral part of the architectural language - processed teak wood, glass, metal, and latticework made of cement fiber strips.

Serene swimming pool in the backyard. Architect: Ariel Franco.

All is intended to reflect the purpose of the design - to help residents tell the story of the house, while achieving effective, functional comfort enhanced by the enriched experience of the changing landscape during the day and throughout the year.

> בריכת השחייה בחצר האחורית. אדריכל: אריאל פרנקו. צילום: עודד סמדר.

